

това вѣже като го намажатъ съ гута перга за да може да премине море-то кое-то раздѣля Англія отъ Франція, и слѣдъ едно злощастно опитванѣ, защо-то не были зели добры мѣрки, единъ електрическій телеграфъ подморски соедини двѣ-те царства отъ Дувръ и Кае: можатъ да знаятъ сега въ Парижъ щото става въ Лондра, преди да научатъ новина-та сички-те махли тамъ. На 29 Септемврія 1851 новия-тъ телеграфъ начна редовна-та си служба. Другъ единъ ся постави между Англія и Остендъ, между Англія и Ирландія, мѣжду Лондра и Копенгагъ, другъ ся постави между Франція, Корсика и Алжерія, между Ирландія и Америка. Да, и Океанъ-тъ и той ще е прикаранъ, и житель-тъ на Новъ Йоркъ ще приема по скоро една депеша отъ содруженикъ-тъ отъ Парижъ, нежели житель-тъ Паризеки кой-то ще прати новини-тъ си въ Парижъ съ поща-та.

Каковъ напредокъ! Колко е далечъ отъ това депешно прашаніе до прашаніе-то кое-то извършуваха стари-те скороходци по тия огнове накладени на пѣанини-те, до тая скоростъ толкосъ страшна на железни-тъ пѣтища, до тия знакове на воздушный-тъ Телеграфъ кому-то чеврѣстина та видиме не може да ся задмине.